

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 184/2022
23.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, са саветником Љиљаном Петровић, као записничарем, одлучујући о захтеву „Вуловић – транспорт“ ДОО Крагујевац, Драгослава Срејовића 55, кога заступа Весна Томић Живановић, адвокат из ...,, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда – Одељење у Крагујевцу I-7 У 10318/20 од 13.01.2022. године, са противном странком Министарством грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, Сектор за друмски транспорт, путеве и безбедност саобраћаја, у предмету брисања полазака из реда вожње, у нејавној седници већа одржаној дана 23.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА** и **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Управног суда – Одељење у Крагујевцу I-7 У 10318/20 од 13.01.2022. године, тако што се уважава тужба „Вуловић – транспорт“ ДОО Крагујевац, поништава решење Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, Сектор за друмски транспорт, путеве и безбедност саобраћаја број 344-03-13518/2020-03/009 од 05.05.2020. године и предмет враћа Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, Сектор за друмски транспорт, путеве и безбедност саобраћаја на поновно одлучивање.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, Сектор за друмски транспорт, путеве и безбедност саобраћаја да подносиоцу захтева за преиспитивање судске одлуке „Вуловић – транспорт“ ДОО Крагујевац, Драгослава Срејовића 55, накнади трошкове спора у укупном износу од 33.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема решења.

Образложење

Побијаном пресудом Управног суда – Одељење у Крагујевцу I-7 У 10318/20 од 13.01.2022. године, ставом I диспозитива, одбијена је тужба подносиоца захтева поднета против решења Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, Сектор за друмски транспорт, путеве и безбедност саобраћаја број 344-03-13518/2020-03/009 од 05.05.2020. године, а ставом II диспозитива одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора. Оспореним решењем, исправљеним решењем Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, Сектор за друмски транспорт, путеве и безбедност саобраћаја број 344-03-13518/2020-03/009 од 02.06.2020. године, брише се ред вожње са једним

поласком (полазак из Београда АС у 14,45 часова) из Регистра редова вожње превозника „Вуловић – транспорт“ ДОО Крагујевац, са седиштем у Крагујевцу, Драгослава Срејовића 55, на линији: Београд АС – Љиг – Нови Пазар, који је регистрован и оверен у Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре под редним бројем 66142/17/009 од 21.08.2017. године, а који је измењен решењем број 344-08-60716/2019-03 од 24.06.2019. године и има регистарски број 66142/17/009-1 од 24.06.2019. године.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде поднетом због повреде закона и повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари, подносилац понавља наводе тужбе да је у управном поступку чињенично стање неправилно утврђено, те да се оспорено решење заснива на нетачном наводу по којем тужилац није вршио превоз на наведеној релацији. Указује да је Управни суд своју одлуку засновао на тврдњи да је надлежни инспектор утврдио да тужилац није обављао превоз по регистрованом реду вожње у периоду од 05.06.2019. до 23.06.2019. године. Указује да је суд приликом доношења побијане пресуде занемарио одредбу члана 75. Закона о превозу путника у друмском саобраћају према којој је превозник који намерава да престане да обавља међумесни превоз по регистрованом реду вожње дужан да, најмање 10 дана пре намераваног датума престанка обављања превоза, поднесе захтев за одјаву регистрованог реда вожње и у истом року обавести пружаоце услуга и кориснике превоза путем средстава јавног информисања или на други одговарајући начин, што је тужилац као превозник и учинио. Указује да тужени није поступио у складу са цитираном законском одредбом, односно да није донео решење о престанку обављања превоза према датуму наведеном у захтеву тужиоца када је превоз престао, већ да је послао инспектора на терен, који је утврдио да превоза нема, иако је у захтеву то најављено, а потом је донео решење о брисању реда вожње. У смислу наведеног указује да је суд погрешно закључио да се одредба члана 75. Закона о превозу путника у друмском саобраћају односи на одјаву, а не на измену реда вожње. У том смислу наводи да је тужилац за конкретан ред вожње тражио скраћење, тако да је на једној деоници претходне релације на којој се ред вожње одвијао, превоз обустављен, те је превоз у складу са наведеним члановима закона одјављен. Указује да одредба члана 75. Закона о превозу путника у друмском саобраћају не садржи термин „одјава“ нити термин „измена“, а којим терминима се суд у пресуди бави, већ се користи термин „престанак“ тј. „превозник који намерава да престане да обавља међумесни превоз...“ Предложио је да суд захтев уважи и побијану пресуду преиначи или укине. Тражио је трошкове за састав захтева.

Противна странка је доставила списе предмета без траженог одговора на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Према разлозима образложења побијане пресуде, правилно је поступио тужени орган када је нашао да су испуњени услови из члана 74. став 2. тачка 2) Закона о превозу путника у друмском саобраћају за брисање регистрованог реда вожње са једним поласком (полазак из Београда АС у 14,45 часова) из регистра редова вожње превозника тужиоца на линији Београд-Љиг-Нови Пазар. Ово стога што је у проведеном поступку неспорно утврђено да тужилац дуже од 10 узастопних дана у току важења реда вожње, није обављао превоз на наведеној релацији, односно није саобраћао на аутобуским станицама у Рашки и Новом Пазару, како је предвиђено регистрованим редом вожње тужиоца под регистарским бројем 66142/17/007 од 21.08.2017. године, што тужилац тужбом и не спори, нити је спорио у поступку

брисања регистрованог реда возње, а који ред возње је важио у контролисаном периоду од 05.06.2019. до 23.06.2019. године. Управни суд је као неосноване оценио наводе тужбе и позивање тужиоца на одредбу члана 75. став 2. Закона о превозу путника у друмском саобраћају са образложењем да је овом одредбом уређен начин поступања по захтеву превозника за одјаву, а не измену регистрованог реда возње.

Одредбом члана 67. Закона о превозу путника у друмском саобраћају („Службени гласник РС“ бр. 68/15... 83/18 и 31/19) прописано је да превозник може поднети захтев за измену регистрованог реда возње у року важења реда возње. Ставом 2. овог члана прописано је да Министарство доноси решење којим одобрава превознику измену реда возње, до истека рока важења регистрованог реда возње ако између осталог смањи број аутобуских станица или аутобуских стајалишта у складу са чланом 66. став 2. овог закона.

Одредбом члана 74. став 1. тачка 2) овог закона прописано је да ће регистрован ред возње Министарство брисати из регистра ако превозник престане да обавља превоз по регистрованом реду возње, односно не обави превоз на релацији од почетне до крајње аутобуске станице, односно аутобуског стајалишта, дуже од 10 дана узастопно у току важења реда возње.

Према одредби члана 75. наведеног закона, превозник који намерава да престане да обавља међумесни превоз по регистрованом реду возње дужан је да, најмање 10 дана пре намераваног датума престанка обављања превоза, поднесе захтев за одјаву регистрованог реда возње и у истом року обавести пружаоце услуга и кориснике превоза путем средстава јавног информисања или на други одговарајући начин. Министарство доноси решење о брисању регистрованог реда возње из регистра, са датумом престанка обављања међумесног превоза наведеним у захтеву из става 1. овог члана. Решење из става 2. овог члана је коначно.

Оцењујући законитост побијане пресуде са становишта правилне примене материјалног права, Врховни касациони суд налази да су основани наводи захтева, које је подносилац истицао и у тужби, да су тужени и Управни суд донели оспорено решење и побијану пресуду противно одредби цитираног члана 75. Закона о превозу путника у друмском саобраћају. Наиме, према овој одредби превозник који намерава да престане да обавља превоз по регистрованом реду возње подноси захтев најмање 10 дана пре намераваног датума престанка обављања превоза, што је подносилац и учинио поднеском од 03.06.2019. године. Подносилац је овим захтевом тражио измену реда возње за међумесни превоз почев од 13.06.2019. године са смањењем броја станица и стајалишта Београд-Љиг-Нови Пазар, регистарски број 66142/17-009. Код наведеног не могу се прихватити разлози дати у образложењу оспореног решења и побијане пресуде да је у конкретном случају тужени након извршене контроле обављања линијског превоза путника превозника тужиоца од стране републичког инспектора за друмски саобраћај од 22.01.2020. године правилном применом одредаба члана 74. став 2. тачка 2) Закона о превозу путника у друмском саобраћају брисао предметни ред возње превознику, а са разлога јер је престао да обавља превоз по регистрованом реду возње дуже од 10 дана узастопно у току важења реда возње. Наиме, тужени орган је приликом доношења оспореног решења занемарио чињеницу да је превозник поднео захтев за измену реда возње за међумесни превоз од одређеног датума са смањењем броја станица и стајалишта, те да је о захтеву требао да одлучује у складу са цитираном одредбом члана 75. Закона о превозу путника у друмском саобраћају.

Имајући у виду изложено, разлози образложења побијане пресуде и решење туженог органа се не могу прихватити као правилни и на закону засновани, па је

Врховни касациони суд одлучио као у диспозитиву на основу одредбе члана 55. став 2. Закона о управним споровима и предмет вратио управном органу, који је дужан да расправи питања на која му је указано овом пресудом.

Одлука о трошковима управног спора донета је применом одредаба чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и сходном применом одредаба члана 150, члана 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 87/18) на коју упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима. Подносиоцу захтева су досуђени тражени и опредељени трошкови управног спора, и то трошкови за састав захтева у опредељеном износу од 33.000,00 динара, сагласно тарифном броју 43. став 1. и 45. став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", број 121/12).

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 23.05.2022. године, Узп 184/2022

Записничар,
Љиљана Петровић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић